

Bilag 15.

Socialministerens bemærkninger til underbilaget til bilag 14.

I skrivelse fra Assurandør-Societetet er der foretaget en risikovurdering af arbejds-giverperioden dels under forudsætning af 3 dages karenstid og dels uden karenstid. Som resultat af beregningerne anføres, at udgifterne for de første 5 ugers sygdom med 3 dages karenstid anslås til $2\frac{3}{4}$ -3 pct. af lønsummen, medens det ved en ordning uden karenstid anslås til ca. 4 pct. I disse tal er ikke medregnet administrationstillæg.

De afgørende faktorer: beregningerne er:

- a. Sygeligheden, dvs. antallet af sygedagpenge pr. person.
- b. Dagpengeydelsestørrelse.
- c. Den andel af dagpengerisikoen, der falder indenfor arbejds-giverperioden.

ad a.

Det angives i skrivelsen, at det antal dagpenge-dage, der er opgjort af dagpenge-fonden, under den gældende lønarbejderordning med 6 karensdage og efterbetaling efter 3 uger er omregnet til antallet af dagpenge-dage under en ordning med 3 karensdage uden efterbetaling. Det beregnede sygetal er ikke angivet.

Ministeriet kan hertil bemærke, at det ud fra det samlede antal dagpenge-dage i 1970-71 og statistik fra Sverige kan anslås, at sygetallet ved en ordning med 3 karensdage vil være 13-14 dagpenge-dage pr. sikret pr. år, (idet der er regnet med ca. 1 mill. lønarbejdere og ikke med det antal, der kan beregnes ved hjælp af de til dagpengefonden indbetalte bidrag).

ad b.

I skrivelsen er risikoen angivet som dagpengeudgiften pr. uge i procent af ugelønnen, idet der skulle være taget hensyn til de foreslåede regler om dækningsgrad på 90 pct. og maksimum på 636 kr. pr. uge.

Tages der imidlertid udgangspunkt i en gennemsnitsløn på ca. 35.000 kr., vil denne indtægt give ret til et dagpengebeløb på ca. 100 kr. pr. dag i 6 dage pr. uge. Det anslåede risikotal for de første 5 uger ved en ord-

ning med 3 dages karenstid på $2\frac{3}{4}$ -3 pct. af lønsummen vil svare til en årlig dagpengeudgift på ca. 1.000 kr. eller til 10 dagpenge-dage om året. Da ca. halvdelen af sygedagene falder i de første 5 uger, betyder dette, at sygeligheden ved en ordning med 3 karensdage skulle være ca. 20, hvilket svarer til sygeligheden i Sverige ved en ordning uden karensdage. Det må derfor antages, at der ved Assurandør-Societetets beregning er anvendt et for højt sygetal eller en for lav gennemsnitsindtægt.

ad c.

Det er korrekt, når det i skrivelsen anføres, at den del af det samlede antal sygedage, der falder indenfor de første 5 uger med 3 dages karenstid, udgør ca. halvdelen (ministeriets beregning ca. 47 pct.), og at afskaffelse af denne karenstid medfører en forøgelse af sygedagenes totale antal på ca. 20 pct.

Der er imidlertid i Assurandør-Societetets beregninger ikke taget hensyn til, at arbejds-giverne ikke skal udbetale dagpenge til ansatte, der ikke opfylder beskæftigelseskravet. Dette medfører, at arbejds-giverperi-odens andel af det samlede antal sygedage vil udgøre ca. halvdelen ved en ordning uden karenstid, og ca. 42 pct. ved en ordning med 3 dages karenstid.

På grundlag af det, der er nævnt ovenfor om sygetal og arbejds-giverperiodens andel af dagpengeudgifterne, må det skønnes, at de risikotal, der er beregnet af Assurandør-Societetet, er i overkanten, og at den pro-centsats på $2\frac{1}{2}$ -3 pct. incl. administrations-tillæg, der tidligere er beregnet af ministeriet, må anses for rimelig.

Det må dog som anført i skrivelsen understreges, at en undervurdering af størrelsen af et ensartet bidrag for alle arbejds-givere, der frigør sig fra forpligtelsen i arbejds-giverperioden, kan få alvorlige konsekvenser.

Således vil arbejds-givernes tilslutning til ordningen være afhængig af risikoens størrelse og især af bidragets størrelse. Et lavt